

World Goodwill

NYHETSREV

Nr 3 2003

En tidskrift som visar Den goda viljans energi i världen. Utkommer med 3 nr per år. Artiklarna skrivna av våra medarbetare om inte annat anges.

Mellanöstern

Många tankar och känslor är just nu koncentrerade på Mellanöstern, till krisen mellan Israel och Palestina. För många är det här området av världen bekant som det heliga landet. Men man kan nog fråga sig om det fortfarande förtjänar det epitetet, då det varit skådeplatsen för så mycket våld, ofta begånget i religionernas namn; religioner som gör gällande att de håller det heligt. Och det är värt att fundera över om många av de heliga platserna i detta land nu är fossiliserade relikier av gamla religiösa kunskaper, som inte längre är relevanta för mänsklighetens andliga utvecklingsresa. Alice Bailey låter förstå, att från det andliga perspektivet, har detta område någon tid legat under "ett kompakt överskuggande molntäcke". Om tankar och känslor kunde göras synliga, råder det då någon tvekan om att den kaotiska blandningen av hat och fruktan från båda hållen, färgad av religiös och politisk extremism, skulle likna ett hotande stormmoln? Läget är så prekärt, att det bara kan förbättras och molnet skingras, om världen tänker och handlar unisont. I annat fall kommer en katastrof att bryta ut över världen. Kommer detta att bli en alltför svår uppgift för mänskligheten – den rutinerade lärjungen – att lösa? Svaret på den utmanande uppgiften kommer vi helt säkert att få under de månader och år som ligger framför oss, och de kommer att vara avgörande. För detta är ett kollektivt problem, som inriktar krisen i mänskligheten som helhet, och det kan bara lösas genom kollektivt handlande. Kan vi alla upphöra med våra motsättningar och aversioner, vårt hat och våra rasmotsättningar och försöka tänka i termer av en enda familj, ett enda liv och en enda mänsklighet? De åtgärder vi vidtar nu kommer att vara avgörande för vilken riktning den framtida utvecklingen på vår planet kommer att ta. Ett riktigt handlande kommer att bana

väg för ett stort steg framåt för mänskligheten som helhet – vilket signalerar att planetens hjärtcenter håller på att öppnas och att intensiteten i vår emotionella aktivitet kommer att dämpas som följd av det.

Och det är det tillfället vi får, som ett viktigt första steg, genom färdplanen, det aktuella förslaget som de israeliska och palestinska ledarna nu funderar över. Färdplanen är resultatet av gemensamma ansträngningar från Förenta staterna, EU, FN och Ryssland. Färdplanen lägger fram specifika riktlinjer för och förslag till en förhandlingsöverenskommelse på denna långvariga konflikt. Det är absolut inget perfekt dokument, men det kanske kommer att fungera som katalysator för en slutligt bindande och varaktig resolution, som kan leda till ett tillstånd av relativ fred i detta oroliga hörn av världen. Kompromisser och en anda av god vilja och förståelse behövs på alla håll och kanter, om detta förslag ska ha ens den allra minsta lilla utsikt till framgång. Alla sidor behöver medge tidigare begångna misstag och fel, och att förlåta, så att de sedan kan gå framåt med optimism och hopp, och vägra låta sej avledas av dem, vars intention är förstörelse och hat. Alla kan vi, i våra tankar, böner och meditationer arbeta för att föra in ljus i detta plågade område på vår planet. Man har föreslagit att vi ska visualisera en femuddig vit stjärna över området samtidigt som vi uttalar Den stora invokationen. Det kan hjälpa till att ändra det felaktiga tänkande och de snåriga känslorna och släppa in ljuset. Då kan till slut världsläraren återkomma i triumf till "fredens plats" (Jerusalem betyder det), för hela jorden kommer att vara det nya Jerusalem. En rimlig lösning på palestina/israelkonflikten kommer att bana väg för fred och bra relationer i vår värld.

I detta nummer

EN INTERVJU MED RABBI
MICHAEL LERNER

FN OCH INFORMATIONSSAM-
HÄLLET

WWW.WORLDDGOODWILL.ORG

REDAKTÖR:
DOMINIC DIBBLE

EN INTERVJU MED RABBI MICHAEL LERNER

Den 17 juni 2003 hade vi turen att få en pratstund med rabbi Michael Lerner, som är aktivt engagerad för att försöka skapa en lösningens tankeform för problemen i Mellanöstern. Han startade tidskriften *Tikkun* 1986, och hans senaste bok heter *Healing Israel/Palestina*. Andra böcker han skrivit är t.ex. *Jewish Renewal: A Path to Healing and Transformation*, *Jews and Blacks* (tillsammans med Cornel West), *The Politics of Meaning och Spirit Matters*. Han studerade vid det judiska teologiska seminariet i New York. Han har också en doktorsgrad i filosofi från Berkeleyuniversitetet i Kalifornien, liksom en doktorsgrad i klinisk psykologi från *Wright Institute*.

WG: Det låter som ett förnämligt arbete. Det spänner över vida fält, men så här i början av intervjun vill vi koncentrera oss på det som ni gör för närvarande för att upplysa och undervisa den allmänna opinionen om orsakerna till krisen i Mellanöstern. Kan du utveckla hur det kommer sej att du blev engagerad i det här arbetet?

ML: Jo, jag växte upp i en judisk miljö och har ett brinnande intresse för Israel. Jag är väldigt intresserad av Israel och dess utsikt att överleva i världen. Och jag blev alltmer övertygad om att Israels väl och överlevnad hängde på att det ändrade uppfattning om sin egen situation. Istället för att lura sej att tro att landet kan få trygghet genom övervalde och kontroll över palestinierna eller de omgivande arabstaterna, måste Israel erkänna att det enda sättet att få en livskraftig framtid är genom samarbete och vänskap med det palestinska folket och de kringliggande arabstaterna. Det är den ena dimensionen av mitt engagemang.

Den andra dimensionen är att eftersom jag är en person som vanligen pratar om möjligheten av en värld grundad på välvilja och generositet och kärlek, så stöter jag hela tiden på människor, som är skeptiska mot dessa värden. En källa till denna skepticism är att just de religiösa institutioner som först talade om dessa ideal uppstod i Mellanöstern, att de folk som uttryckte dessa ideal i Mellanöstern faktiskt, uppriktigt talat, är i luven på varandra, misshandlar varandra, så hur kan man rimligen tro att en värld grundad på vänlighet och generositet är möjlig, när man ser att de som kom fram med idealen faktiskt är sysselsatta med motsatsen till välvilja och generositet? Detta gav mej ytterligare ett incitament till att vilja ta itu med oredan i Mellanöstern.

WG: Både i tidskriften och i din senaste bok *Healing Israel/Palestine* har du tagit ställning på ett mycket modigt sätt i mellanösternkon-

flikten. Du betonar att både israeler och palestinier tillhör samma mänsklighet, och att båda sidor har berättigade krav. Kan du berätta lite om din bok och vad du hoppas uppnå med den?

ML: Javisst. Boken berättar historien om två parter, två folk, från 1800-talet till nu. Båda är i grunden hyggliga och anständiga; båda har den normala skaran människor, som sträcker sej från helgon till vedervärdigt skadliga människor, precis som alla andra folk i världen. Hur kunde dessa hamna i denna kamp, där var och en ser den andre som ondskan förkroppsligad och sej själv som det rättfärdiga offret. Vad jag försöker göra är att berätta hur detta kunde hända och hur faktiskt varje steg på vägen verkligen låter vettigt om vi förstår historien om vartdera folket och den struktur, som det varseblir det andra utifrån. Boken blir alltså ett försök att ge en balanserad redogörelse av historien, som erkänner att båda sidor har legitima anspråk på landet, och att båda sidor handlade på sätt som var onödigt grymma, farliga och sårande för den andra sidan.

WG: Tycker du att du fått ett bra mottagande av din bok?

ML: Ja, hittills. Jag har fått mycket, mycket positiva reaktioner. Man har sagt att det inte skrivits något liknande, för praktiskt taget alla andra böcker siktar till att bevisa att den ena eller den andra sidan har rätt. Och det är inte bara en åsikt jag har, utan jag tror det verkligen också. Jag tror att båda sidor misslyckats totalt. Så jag köper inte de andra skildringarna utan vill visa hur man kan ge en alternativ skildring. Det finns alltså många människor som är begeistrade över boken, eftersom det inte finns något liknande.

WG: Ja, den är ett brobygge. Du stöder de grundläggande principerna i färdplanen – den plan som USA, FN, Europa och Ryssland lagt fram – för att skapa fred i Mellanöstern. Kan du

ge en kort sammanfattning av varför du tycker att detta är ett positivt steg mot att lösa denna långdragna konflikt, och lite om vad du ser som brister i förslaget?

ML: Den viktigaste positiva aspekten är att det sker ett ingripande från andra makters sida, inklusive i det här fallet USA. Skälet till att det är positivt är att fram till nu, har en stor del av förhandlingarna mellan de båda sidorna grundats på den ställningen att USA och andra stater bör lämna till parterna själva att bestämma hur de ska lösa frågan. Det fungerar naturligtvis inte, eftersom man å ena sidan har Israel, med en utvecklad militär, en av de mest utvecklade militärmakterna i hela världen, och å andra sidan har palestinierna, som faktiskt är ockuperade och deras städer styrs av den israeliska arméns militära ockupation. När man lämnar det till parterna själva att förhandla betyder det i praktiken att lämna över till Israel att tvinga på palestinierna sin vilja. Om dessa inte lyder skulle det visa att de är usla och ruttna. Det fungerade alltså inte. Det gav ingen lösning, men Israel pressade på starkt: "låt folket i regionen fatta sina egna beslut". Men deras egna beslut var faktiskt just att för all framtid bevara våldet från anti-ockupationsstyrkorna i den palestinska världen.

När resten av världen säger, "vi har intresse av att få detta löst" är det ett mycket positivt steg. Men de vidare detaljerna i färdplanen är inte så positiva. De ser ut ungefär så här: "Palestinierna måste få stopp på alla militär strider mot ockupationen, och garantera att alla styrkor som har varit involverade i den väpnade kampen ska avrustas. Israelerna i sin tur, behöver bara avveckla några av de mer perifera bosättningarna på Västbanken. Och de får behålla många av sina bosättningar tills den treåriga mandatperioden i denna färdplan var över. Då skulle det bli en förhandling om utgången." Men förhandlingen, återigen, faller in i samma kategori som jag just nämnde: det är en förhandling mellan två parter, där Israel behöver ändra sin speciella inställning till ockupationen.

Det färdplanen alltså meddelade palestinierna var: "Här är vad ni måste ge era extremister: säg åt dem att sluta slåss och, om de gör

det, så kommer de att få förhandla om tre år." Men det är inte ett särskilt rimligt motiv som kan övertyga någon om behovet av att sluta slåss. Så färdplanen har stora brister. Det enda sättet, som den faktiskt kan fås att fungera på, är om ordningen kastas om, att förhandlingarna om slutresultatet förs först, och när det är klart att övertyga folk om att ta nästa steg för att avrusta grundat på att de skulle få något som faktiskt var önskvärt i slutet av processen att avveckla den väpnade kampen.

WG: Ja, det har samband med ett citat ur ett av de senaste ledarna i Tikkun där det står, "att göra vägen till fred beroende av att allt våld måste upphöra ger bara de mest extremistiska elementen i både Israel och Palestina veto att fortsätta."

ML: Det är faktiskt helt vansinnigt för den säger till extremisterna, "Å, ni grabbar och tjejer vill inte ha en tvåstatslösning, eller hur?" För de israeliska extremisterna vill bara ha en israelisk stat, som ska ockupera hela Västbanken och Gaza, och hamasextremisterna vill bara ha en palestinsk stat, från Medelhavet till Jordan. Så i ingetdera fallet vill de ha en tvåstatslösning. De vill ha en stat, nämligen deras egen. Vi säger till dem, "OK då, om det är det ni vill, kan vi berätta exakt hur ni kan få det. Allt ni behöver göra är att engagera er i våldshandlingar mot den andra sidan innan vi ska stoppa processen. Det är en totalt vansinnig strategi.

WG: Hur tycker du att de borde hantera den pågående terrorismen? Vad är ditt förslag?

ML: Vi har två förslag. Nummer ett, så är vi tilltalande av att man tar dit en internationell styrka för att skilja sidorna åt och skydda dem från varann. Jag tror inte att terrorn kommer att sluta så länge som Västbanken är ockuperad av Israel. Jag tror att den enda möjligheten att få slut på terrorn är att få slut på ockupationen. Å andra sidan är israelerna med rätta bekymrade över att ett slut på ockupationen helt enkelt skulle öka angreppen mot dem, så det behövs mått och steg för att försäkra dem om att det inte kommer att ske. Det leder oss då till att efterlysa antingen en internationell intervention för att skapa en buffertzon mellan de två, eller möjligheten som en interimslösning, att skapa

Palestina som stat, först i form av FN-protectorat. Men det palestinska folket måste skyddas från den israeliska armén och dess trakasserier, som varit en faktor som lett till försämring av relationerna under de senaste 14 åren. Å andra sidan behöver israelerna skydd. Så vi säger att ett långsiktigt skydd är att skapa en palestinsk stat och låta den palestinska staten övervaka terroristerna, men att på kort sikt, skapa en barriär mellan de två sidorna i form av internationell närvaro.

WG: Det verkar vara kreativa och användbara idéer. Ledde ditt seminarium i början av juni till att någon i Washington tar hänsyn till det du säger?

ML: Vi håller på att bygga upp vår nya nationella organisation *Tikkun Community*, som erbjuder ett alternativ till AIPAC (*America-Israel Political Affairs Committee*) som varit den ledande kraften, när det gäller att formulera den amerikanska politiken i huvudstaden. Så vi hade vårt första möte. 500 personer från hela landet samlades i Washington den 1-4 juni i år, och vi träffade mer än 200 kongressledamöter tillsammans med deras kanslipersonal. Vi hade alltså rätt bred representation från en massa olika ställen, en hel del olika valkretsar, och det vi fann var att mottagligheten för ett alternativ till AIPAC var stor. Sist och slutligen ligger förstås AIPAC:s makt i dess pengar och dess förmåga att bestämma vilka kandidater de kan tänka sej stödja.

Än så länge saknar vi en ekonomisk bas; vi har inte pengar så vi kan vara till fullo effektiva. Så det som många på valkretskontoren sa till oss var, "OK, det låter jättebra. Vi håller med er, vi vill hemska gärna ha ett mer balanserat perspektiv på Mellanöstern, vi vill inte lyda under AIPAC. Men ni måste övertyga oss i våra lokala områden, i varje valkrets, att vi kommer att vara utom fara om vi intar en alternativ ståndpunkt som är mer stödjande för både Israels rättigheter och det palestinska folkets rättigheter." Det vi fann var alltså, att vi hade ett intellektuellt vettigt perspektiv och de gav oss en politisk utmaning som måste antas för åtskilliga år framöver. Så om vi kan skapa lokalavdelningar av *Tikkun Community* i varenda valkrets i hela USA, så kommer vi att befinna

oss i ett läge att besvara frågan, vad vi ska göra för kongressfolket som sätter sej i en riskabel sats i relation till dem som är lobbyister för Ariel Sharon i deras eget samhälle?

WG: Är den påtryckningsgruppen ovanligt stark i USA?

ML: Den är mycket, mycket mäktig, till dels på grund av att den har så mycket pengar som stöd för kandidater som håller med den, till dels på grund av att media alltid berättar historien om Mellanöstern så att skulden läggs på palestinierna och Israel rentväs. Men dessutom har de flesta som erkänner att det är något som är fel med ockupationen, både judar och ickejudar i Förenta staterna, skrämts av lobbyisterna till att sätta etiketten "antisemit" på alla som är kritiska till Israels politik.

WG: Har *Tikkun* drabbats av sådana hotelser?

ML: Ja, och vi får även dödshotelser vareviga dag med e-posten från högervidna judar som säger att vi är självhatande judar som förstör det judiska folket, att vi är värre än Hitler, att vi hotar det judiska folkets överlevnad. Och många andra judar är rädda för att identifiera sej med oss just av det skälet. Men *Tikkun Community* är inte bara för judar. Ordförandeskapet är delat mellan mej och Cornel West, en afroamerikansk forskare vid Princetonuniversitetet. Meningen är att organisationen ska föra samman kristna, muslimer, buddhister, hinduer, judar, ickekyrkliga humanister, ateister, vem som helst som förstår behovet av en ny grund för politiken – en politik grundad på erkännandet av att alla levande varelser är lika okränkbara.

WG: Ni har också en grupp som heter *Tikkun Campus*. Kan du berätta om den?

ML: Nätverket *Tikkun Campus* är en gren av *Tikkun Community* och vi har varit igång på ett antal olika campus över hela landet. Vi har precis startat projektet och försöker hitta studenter som vill presentera det vi kallar en "framstegsvänlig medelväg". Vi kallar det för en medelväg, eftersom studenterna ofta kommit i kläm mellan de pro-israeliska krafterna, som vi vägrar kalla "pro-israeliska", eftersom de i själva verket är pro-arielsharonkrafter. Det finns många människor som är för Israel, men som

inte håller med den s.k. Israellobbyn, eftersom den inte tar hänsyn till det som faktiskt ligger i Israels långsiktiga intresse, som är att få slut på ockupationen och ha vänliga och konstruktiva relationer med det palestinska folket.

De sitter alltså klämda mellan detta och de pro-palestinska krafterna som alltför ofta tillåter sej att förknippas med den antisemitiska retoriken och med en total olagligförklaring av det judiska folkets rätt att ha sin egen stat i detta område. De flesta studenter är alltså klämda mellan dessa två grupperingar. Vi lägger fram denna progressiva medelväg som innebär att man kan vara för både Israel och Palestina. Du kan alltså se att du inte sätter dej emot, och att Israels intressen bäst tjänas genom skapandet av en livskraftig och stark och frisk palestinsk stat med självaktning. Och att Palestinas intressen bäst tjänas genom att övertyga det israeliska folket att de är trygga och säkra från terrorism. Och det är inte ett nollsummespel – dessa två positioner är förenliga och vi är de som artikulerar dem. Därför hade Tikkun Campusnätverket en nationell konferens förra hösten och i sommar ska vi ha en Tikkuns sommarhögskola vid Kaliforniainstitutet i Santa Cruz den 12-15 augusti. Och därefter, förhoppningsvis nästa år, kommer vi att utvidga nätverket. Det finns ett antal campus där man bildat grupper, och vi letar efter studenter som förstår värdet av denna medelväg.

WG: Arbetar ni också med studenter i Israel och Palestina efter samma metod?

ML: Nej, vi har inte kommit så långt att vi kan det än. Vi befinner oss i ett skede då vi försöker utveckla oss i Förenta staterna, fastän vi vill gärna gå åt det hållet. Vi hade ett fantastiskt evenemang vid Berkeleyuniversitetet, som har varit skådeplats för intensiva strider mellan de båda sidorna. Det var nu i maj, dvs för en månad sedan. Vi hade en *teach-in* anordnad av Tikkun Campus nätverksavdelning, och det kom mer än 400 människor. Höjdpunkten var en panel av judiska och israeliska studenter tillsammans med arabiska och palestinska studenter. Var och en i panelen beskrev sin egen livserfarenhet och hur de hade gått från en position av att förnedra och förringa den andre till en position av att erkänna den andres mänskliga natur. Det

var extremt rörande och stämningsfullt samtal, som återspeglade det slags arbete vi försöker utföra på en campus genom att sammanföra israeler och palestinier, judar och araber och andra för att övervinna detta att tala nedsättande om den andre och att börja utveckla en känsla av förståelse och ömsesidig uppskattning.

WG: Det låter väldigt positivt. Får ni mycket uppmärksamhet från de traditionella media för dessa tankar?

ML: De struntar i oss så mycket det bara går. Men när vi bildade Tikkun Campus-nätverket skrev *Long Island Newsday* en mycket sympatisk artikel.

WG: Men det stod dessutom en artikel i *New York Times*.

ML: Ja, även i *New York Times*. Och därefter hade *Washington Post* en mycket fin artikel efter konferensen nyligen, och en inte fullt så fin artikel i *Washington Times*.

WG: Nu vill jag gå över till ett annat ämne. Jag vill höra lite om era mera generella tankar. I en artikel i Tikkun nyligen skrev redaktör Peter Gabel en mycket intressant artikel under rubriken "Att förändliga utrikespolitiken". Här skisserar han några grundläggande principer för en andlig politik, som han sedan breddar till att gälla en andlig utrikespolitik. Kan du förklara grundprinciperna för en sådan politik, och om du tror att de kan börja förverkligas under din livstid?

ML: Den bakomliggande uppfattningen är att vi i grunden tror, att praktiskt taget alla på den här planeten vill ha en värld baserad på välvilja och generositet och kärlek, och att folk desperat vill ha en värld av ömsesidigt erkännande, där folk erkänns för vilka de är och ses och uppskattas för det de är. Dessa behov av kärlek, välvilja, generositet och erkännande förnekas systematiskt i den nutida samhällsordningen. Folk får istället lära sej att alla handlar i eget intresse, utan hänsyn till andras väl. De får lära sej strunta i det faktum, att de flesta mänskliga varelser faktiskt vill ha kärlek och omtanke och vänlighet och generositet av varandra och i själva verket vill leva i en sådan värld. Så vår generella teori är, att en politik som ska vara omskapande är en politik som väcker ett erkännande i män-

niskor om deras egen djupa önskan. Det är inte samma som att säga, att vi vill ingjuta denna önskan i människor. Vi tror att den redan finns där och att faktiskt de flesta, när man väl börjar prata med dem, erkänner det. Det är bara det att de fått att tro att de är de enda som vill det. Eller att kanske en liten grupp vänner eller folk som är medlemmar i deras speciella religiösa eller nationella grupp eller någon liten del av befolkningen delar detta med dem. De tror att så gott som alla andra helt enkelt är ute efter egen vinning, utan att bry sig om konsekvenserna för andra; och att andra kommer att skada dem om de inte själva agerar först. Vi har alltså i grunden två principiellt olika sätt att se på världen, som är i konflikt med varandra: den synen som säger att världen är en fientlig plats, befolkad av människor som försöker ta makten över dej för att främja sina egna intressen, utan hänsyn till följderna för dej eller någon annan. Å andra sidan en syn som ursprungligen var förankrad i de människosläktets andliga traditioner, som erkänner mänsklighetens gemensamma grund, och som försäkrar att de flesta människor faktiskt vill ha en värld byggd på välvillighet och kärlek och generositet. Dessa två synsätt har tvistat med varandra i åtskilliga milennier, och i de flestas medvetande finns båda två och de strider med varandra hela tiden. Det finns historiska ögonblick då den mer hoppfulla synen dyker upp och, när den prioriteras, så kommer alltför att börja agera för det synsättet. De är samarbetsvilliga, stödjande, kärleksfulla, generösa och då blomstrar den hoppningivande energin. Vi såg detta i någon mån hända på 30-talet, på 60-talet och det har inträffat genom hela historien. Men för det mesta är det den andra sortens medvetande som har övertaget, det som säger att vi lever i en värld, som är simpel och djuriskt rå, som den engelske filosofen Hobbes skrev, och att det är fyllt av en tävlan "alla mot alla". Detta är naturens grundtillstånd som vi försöker undkomma. Med den synen blir världen mycket skrämmande och det enda sättet att skaffa sig trygghet och säkerhet är genom att härska över andra. Annars kommer de att härska över oss. När den synen får makten tänker folk mindre i termer av generositet och vänlighet och mera i termer av polismakt och arméer och krig, krig i förebyggande syfte, för att betvinga andra innan de betvingar dej. Konflikten mellan dessa båda medvetanden finns där hos de flesta, och därför är vår strategi att

försöka hitta sätt att bekräfta den mer hoppfulla delen av människors medvetande, och att avbryta förbindelsen med den mer fruktansvärda delen. Det är den övergripande strategin i Tikkun Community, den bakomliggande förutsättningen för politiken. För olikt de som talar om politik som om den helt enkelt grundas på materiella intressen, så tror vi att det finns motverkande intressen i form av vänlighet och generositet och kärlek och ömsesidigt erkännande. När man utvecklar den sidan hos människor kan de utmana självskhetens och materialismens livsuppfattning. Översatt till utrikespolitik betyder det följande: istället för att tro att Förenta staterna skulle få trygghet i världen genom att utplåna eller ta makten över potentiella rivaler eller de som kan utmana det globala kapitalets makt, så förordar vi att Förenta staterna utvecklar samarbete och omtänksamma relationer med resten av världen, då kommer tryggheten. Och första steget i detta, som jag sa till kongressen på Tikkunseminariet, är att kräva att få en massiv global Marshallplan, dit de avancerade industriländerna i världen, skulle allokera tio procent av årets BNP. Pengarna skulle användas för att återuppbygga infrastruktur, ekonomisk livskraft och ekologisk hållbarhet i de fattigare länderna på vår planet.

WG: Det är en mycket inspirerande tanke. Tror du att den går att förverkliga?

ML: Ja, det kan gå. Det är beroende av vilka val människor gör. Kommer folk att arbeta för Tikkun Community eller kommer de att förbli insnärda i en politik som bara tilltalar en liten grupp människor? Vi talar ett språk här som syftar till att nå ut till många amerikaner som normalt inte har kontakt med radikala motiv, och som ofta känner att de radikala hatar dem eller ringaktar dem. Vi har en annan inställning. Vi tror att de flesta amerikaner har en i grunden hygglig kärna, och att även om många attraheras av rörelser på högerkanten, så är ofta skälet till det goda skäl snarare än dåliga skäl. Rörelserna på högerkanten tenderar att tala mer i termer av ekonomiska och politiska motiv och rättigheter. Och detta mättar inte den hunger som människor känner, en hunger som enligt min uppfattning delvis genereras av den kapitalistiska marknadens fundamentalism. Ändå har vänstern och de progressiva krafterna inte kunnat tillfredsställa denna längtan,

utan har ofta avvisat allt sådant tal som hispig andlighet. Och eftersom de inte förstår att folk längtar efter en annan andlig realitet tror de att andligheten är något för högerkanten eller är intellektuellt enfaldig. Som ett resultat har de gett högern en massa människor som kunde ha reagerat på en mer framstegsvänlig vision, om denna hade uttryckts med en klar koppling till en andlig vision.

WG: Hur uppträder ni mot de reformvänliga i ert arbete? Försöker ni få deras stöd eller arbetar ni separat?

ML: På båda sätten. Vi skapar vår egen organisation, Tikkun Community, med vår egen vision och artikulering, och det visar sej ofta att vår enda organisation är vida mer effektiv än stora koalitioner av framstegsvänliga organisationer. Massor av organisationer arbetar ihop där, men de tillbringar all tid med att argumentera med varandra. Min erfarenhet är, att progressiva organisationer är fulla av människor som är så säkra på att ingen kommer att lyssna på dem att de inte vill gå ut och arbeta hårt för att närma sej folk som inte redan håller med dom. Så de formulerar sin politik och sina aktioner på ett sätt som garanterar att bara deras trosfränder kommer att gå in i dialog med dem. Därför säger vi, att vårt primära intresse är inte de progressiva, utan alla andra. Men så snart det är möjligt samarbetar vi med dem också, men vi vill klara oss utan kompromisser med det slags balans som vi har med avseende på Israel, eller med det andliga språk som vi använder för att prata om amerikansk politik.

WG: Det leder till nästa fråga. Du är rabbin och tydligen är en andlig världsuppfattning något mycket viktigt för dej. Kan du berätta lite om din andliga tro och hur den påverkar ditt liv och verk? Är det något speciellt du vill säga om din egen andlighet?

ML: Jag har varit engagerad i att utveckla den judiska förnyelserörelsen, en rörelse som söker återvinna torahs (ö. a. den judiska lagen) grundläggande budskap. Det säger, att det finns en kraft i universum – här brukar vi oftast prata om "Gud" – som möjliggör världens förvandling från det som är till det som borde vara. Det betyder att universum inte är neutralt utan faktiskt stödjer och lutar mot en utveckling av medvetandet, mot högre och högre nivåer av

frihet, inbördes förbundenhet, kärlek och välvilja. Detta byggs in i universums struktur på ett sådant sätt, att dess kärleksfulla energier mer och mer kommer att förkroppsligas i människosläktet eller i allt som utvecklas bortom den mänskliga rasen. Det är den sortens tro. Det praktiska elementet är att jag personligen ägnar mej åt bön och meditation varje dag, och så har jag sabbaten, som är en dag i veckan som helt och hållet ägnas åt att lovsjunga universum snarare än att fokusera på att förändra det och göra det annorlunda eller få kontroll över det. Så från fredag kväll, en timme före mörkrets inbrott till lördag kväll efter det att stjärnorna visat sej är denna sabbat en tid av totalt tillbakadragande från medvetandet om dominans och kontroll över världen. Och jag tycker att det är en ytterst värdefull andlig vana, som ger mej en koncentrerad tid för att utveckla vördnad och förundran och genomgripande häpnad över skapelsens storslagenhet. Det är en typ av medvetande som jag försöker bära med mej resten av veckan, men som sannerligen behöver denna koncentrerade tid för att utvecklas. Det är alltså en 25 timmars meditation varje vecka som jag tycker är ytterst kraftfull och tvingande. Den gör att jag sedan kan återvända till kampen för helande och transformation av världen med förnyade inre resurser.

WG: Olika religioner tror att vi närmar oss den tid då en messias eller en världslärare träder fram på nytt, och detta är också en del av den judiska tron. Somliga säger att på något mystiskt sätt är hela denna konflikt i Mellanöstern, ett heligt land för så många av världens folk, intimt förknippad med ankomsten av en stor lärare. Har du några tankar omkring detta?

ML: De flesta i den judiska förnyelserörelsen tror faktiskt inte att det kommer att vara en speciell lärare. Vi är mycket mer intresserade av förkroppsligandet av de messianska energierna i så många människor som möjligt. Vi har en omtyckt slogan i vår rörelse. Den lyder: "Det finns ingen messias, och du är det!"

WG: Det är ett bra budskap! Tack så mycket för att vi fick ta din tid i anspråk och att du delat med dej till oss av dina tankar.

Mer information om Tikkun: Tikkun, 2342 Shattuck Ave., Suite 1200, Berkeley, CA 94704, USA. Tel: +1-510- 644-1200; E-post: community@tikkun.org; hemsida: www.tikkun.org

FN och informationssamhället

Det sägs ibland att kunskap är makt, och all kunskap bygger på information. Mänsklighetens förmåga att bearbeta information har vuxit med stormsteg sedan de första elektroniska datamaskinerna dök upp kring mitten av förra seklet. Verktygen för att skicka och ta emot information har också blivit kraftfullare, och de har integrerats med datorerna och härigenom har man skapat informations- och kommunikationsteknologins många prylar och apparater. Dessa har redan fått så stort genomslag, åtminstone i industriländerna, att folk börjar tänka och tala om informationssamhället: ett samhälle, där informationsteknologin (IT) används på bästa möjliga sätt i politik, utbildning, affärsverksamhet, kultur och på andra områden. Men vad innebär då "bästa möjliga sätt", när även de tekniskt mest avancerade länderna kämpar för klara av ett ständigt föränderligt innovationsområde? För att få hjälp att besvara den frågan har FN sammankallat till ett världstoppmöte om informationssamhället. Det kommer att ske i två etapper: i Genève med den schweiziska regeringen som värd (10-12 december 2003). Här ska man behandla de otaliga ämnen som rör informationssamhället. Man tänker anta en principdeklaration och en handlingsplan. Nästa möte blir i Tunis och då är tunisiska regeringen värd (16-18 november 2005) och då kommer fokus att ligga på olika utvecklingsteman, och meningen är att man ska analysera och utvärdera utvecklingen och anta en fortsatt handlingsplan. Den byrå inom FN som har huvudansvaret för toppmötet är internationella telekommunikationsunionen (ITU).

Den största uppgiften för toppmötet blir att ta itu med de 'digitala klyftorna': den enormt ojämlika tillgången till användbar information av olika grupper i samhället, både inom de olika nationerna och mellan dem. Denna ojämlikhet speglar till stor del den ekonomiska ojämlikheten i världen, av det enkla skälet att IT kostar pengar. Det finns också en utbildningsdimension, för IT kräver en grundläggande läs- och skrivkunnskap för att bli användbar. Så de industrialiserade länderna, som är rika ekonomiskt, utbildningsmässigt och tekniskt skickliga, konfronteras än en gång med den moraliska fråga, som förs fram vid varje FN-konferens och toppmöte – kommer man att kunna framkalla den politiska goda viljan att verkligen vilja dela med sej? Kommer de att ha modet, generositeten och den långsiktiga visionen att fördela vinsterna de själva fått genom IT? Ja, naturligtvis finns det komplicerade frågor runt hur detta skulle kunna klaras av; och naturligtvis finns en hel hop andra saker på agendan, från on-linestyrning till databrottslighet, från intellektuell egendomsrätt till mångspråkighet, men detaljerna och komplikationerna bör inte skymma den centrala principen att vad mänskligheten behöver är en mer rättvis fördelning av de materiella och intellektuella vinsterna av IT. Det finns redan hoppfulla tecken på en villighet att dela med sej av dessa nyttigheter, genom t.ex. öppen källkod i mjukvaran. När vi lärt oss att äga gemensamt, inte bara den fysiska världens rika hävor, utan även tankevärldens rikedomar, då kommer vi att ha tagit ett avgörande steg mot att skapa riktiga mänskliga relationer.

Mer information kan du få på www.itu.int/wsis/ eller genom att skriva till Executive Secretariat, World Summit on the Information Society, International Telecommunication Union, Place des Nations, 1211 Genève 20, SCHWEIZ; Tel: +41 22 730 61 11; Fax: +41 22 730 63 93; E-post: wsis@itu.int

ATT VERKA FÖR ATT SKAPA RIKTIGA RELATIONER

ISSN 1650-5263

World Goodwill är en internationell rörelse som verkar för att mobilisera den goda viljans energi i världen och att skapa riktiga mänskliga relationer. Organisationen grundades 1932 som en tjänande verksamhet inom Lucis Trust. I Storbritannien är Lucis Trust en registrerad utbildnings- och välgörenhetsorganisation. I USA är den ett icke-vinstdrivande, skattebefriat utbildningsföretag. World Goodwill är en av FN godkänd NGO (icke-statlig organisation) och den brukar delta i de reguljära rådgivande mötena i FN:s högkvarter. Lucis Trust finns med på ECOSOC:s lista över rådgivande organisationer.

World Goodwills Nyhetsbrev kommer ut tre gånger om året. Vill du ha fler exemplar, hör gärna av dig. Förutom den engelska originalversionen *World Goodwill Newsletter* ges nyhetsbrevet också ut på danska, franska, grekiska, holländska, italienska, portugisiska, ryska, spanska, svenska och tyska.

Den engelska hemsidesadressen är www.worldgoodwill.org Här kan du läsa nyhetsbrevets originaltext.

World Goodwills arbete finansieras uteslutande genom gåvor, och det kostar inget att prenumnera på nyhetsbrevet. Men varje gåva - stor eller liten - är mycket välkommen. På så sätt kan information spridas till så många som möjligt. Gåvor till Lucis Trust, kan göras till postgiro: 74267-6, då stöder du den internationella verksamheten. Om du vill bidra till att materialet kan ges ut på svenska kan du använda pg-numret nedan.

WORLD GOODWILL

1 Rue de Varembe (3è)
Case Postale 31
1211 Genève 20
Schweiz

Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
Storbritannien

120 Wall Street
24th Floor
New York NY 10005
USA

Översättning, layout och utskick: Svenskt Informationscenter för World Goodwill och Triangel
Granängsringen 16, 135 44 Tyresö. Hemsida: <http://www.goodwilltriangel.org> E-post: info@goodwilltriangel.org
Tel: 018- 53 01 20 (dagtid) eller 08-798 28 78 (kvällstid) Svenskt Informationscenters arbete finansieras enbart genom gåvor. Varje gåva bidrar till att information kan spridas till så många som möjligt.
Föreningssparbanken (clearingnr 8327 nr: 9 994 819 589-7).